

Десь наприкінці 60-х чи на початку 70-х років минулого століття вчителем математики в Матіївську семирічну школу Гоцанським райвно був направлений Володимир Гнатович Повелій. Людина середнього зросту, гарного фізичного розвитку, ходив у окулярах, і останні надавали йому серйозного вигляду. Завжди був похмурий, задумливий настільки, що, бувало, не вітався із знайомими при зустрічі або не відповідав на їх вітання. При-

Листи

Закоханій у математику

чиною такої поведінки була не грубість, а те, що він весь час, де б не був, розв'язував задачі з математики. Вони йому бачились уві сні.

Вчителям математики мого покоління добре відомий журнал «Математика в школі». Це був досить корисний і цікавий методич-

ний посібник для педагогів, багатий на різноманітні матеріали з алгебри та геометрії. Там друкувались також календарні плани, зразки контрольних робіт до кожної вивченої теми, приклади розв'язування задач. А ще в кожному номері журналу публікувались 22 за-

дачі підвищеної складності, авторами яких були вчителі зі всіх радянських республік і зарубіжних країн. Розв'язували їх теж бажаючі всього Радянського Союзу та педагоги й діти-члени математичних гуртків. Однак з нашої області їх успішно розв'язував тільки В.Г.Пове-

лій. В кожному журналі були прізвища тих математиків, які вірно розв'язали більшість задач за минулі номери. Серед них — і прізвище Володимира Гнатовича, якого згодом перевели вчителем математики в середню школу с. Берестовець Костопільського

району. З ним я був добре знайомий, кілька разів зустрічався в Берестовці, але і тут він займався своєю улюбленою справою, а в журналі «Математика в школі» друкувався весь час аж до розпаду Радянського Союзу. Повелій мав багато послідовників, які пішли його шляхом і стали математиками, досі продовжують улюблену справу свого вчителя.

Володимир АНДРІЙЧУК,
житель с. Тучин.